

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΠΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Από το πρακτικό της 32^{ης}/10-11-2015 τακτικής συνεδρίασης
της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Πύργου

ΘΕΜΑ 7 ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

Λήψη απόφασης επί της γνωμοδότησης του δικηγόρου Ιωάννη Μετσοβίτη, σχετικά με την αίτηση συμβιβασμού του Παναγιώτη Σταθόπουλου του Διονυσίου.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 237/2015

Στον Πύργο σήμερα, 10 Νοεμβρίου 2015 και ώρα 12:00, στο Δημοτικό Κατάστημα Πύργου συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Πύργου, ύστερα από την αριθμ. πρωτ. 37376/05-11-2015 πρόσκληση του Προέδρου, η οποία επιδόθηκε στα μέλη κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 75 § 6 του Ν.3852/2010. Ο Πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής, Ανδρέας Ι. Σκαρτσιάρης, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης αφού προηγουμένως διαπίστωσε νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο - 9- μελών βρέθηκαν παρόντα -5- και ονομαστικά οι κ.κ.:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ	ΑΠΟΝΤΕΣ
1. ΣΚΑΡΤΣΙΑΡΗΣ Ι. ΑΝΔΡΕΑΣ, Πρόεδρος	1. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ, Τακτικό μέλος
2. ΣΕΪΝΤΗΣ Κ.ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, Τακτικό μέλος	2. ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Τακτικό μέλος
3. ΓΕΡΑΝΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Αναπληρωματικό μέλος του ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ Α. ΣΩΤΗΡΙΟΥ,	3. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ ΣΠ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ, Τακτικό μέλος
4. ΒΛΑΧΑΝΤΩΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ αναπληρωματικό μέλος της ΚΟΛΒΕΡΗ ΙΩΑΝΝΑΣ	4. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΙΩΑΝΝΗΣ, Τακτικό μέλος
5. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Τακτικό μέλος	

Στη συνεδρίαση παρευρισκόταν και η Ζάγκλη Σοφία-Γιώτα υπάλληλος του Δήμου για την τήρηση των πρακτικών, ως γραμματέας της Οικονομικής Επιτροπής.

Ο Πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής, Ανδρέας Σκαρτσιάρης, εισηγήθηκε το θέμα ως εξής: «Με την αριθ. 135/2015 Απόφαση της Ο.Ε. αναθέσαμε στο δικηγόρο κ. Ιωάννη Μετσοβίτη, να προβεί σε γνωμοδότηση επί της αριθ. πρωτ. 9486/27-03-2015 αίτησης συμβιβασμού του κ. Παναγιώτη Σταθόπουλου κατοίκου Μυρτιάς. Πρόκειται για αίτηση εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς που έχει δημιουργηθεί με την αριθ. 95/2012, έκθεση κατάθεσης αγωγής του κ. Παναγιώτη Σταθόπουλου κατά του Δήμου Πύργου, η δίκη της οποίας εκκρεμεί ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηλείας.

Η γνωμοδότηση του δικηγόρου έχει ως εξής:

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

Ιωάννη Μετσοβίτη του Κωνσταντίνου και της Αρετής, δικηγόρου του ΔΣ Ηλείας (αμ 190), κατοίκου Πύργου Ηλείας

ΠΡΟΣ

Το Δήμο Πύργου

Με την υπ' αριθμόν 135/2015 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Πύργου μου ανατέθηκε να γνωμοδοτήσω σχετικά με την υπ' αριθμόν πρωτ. 9486/27-3-2015 αίτηση συμβιβασμού του Παναγιώτη Σταθόπουλου του Διονυσίου, κατοίκου Μυρτιάς, για την εξωδικαστική επίλυση της διαφοράς που έχει δημιουργηθεί με την υπ' αριθμόν εκθέσεως καταθέσεως 95/2012 αγωγής του κατά του Δήμου Πύργου η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηλείας.

Ειδικότερα με την άνω αγωγή του κατά του Δήμο Πύργου ο Παναγιώτης Σταθόπουλος ζητάει μεταξύ άλλων να αναγνωριστεί συγκύριος ενός εδαφικού τμήματος επιφάνειας μόλις 3,58 τ.μ. το οποίο βρίσκεται στην Μυρτιά Ηλείας και το οποίο συνορεύει βόρεια επί πλευράς ΑΔ μήκους 17,9 μ. με δημοτική οδό (ή τουλάχιστον έτσι χαρακτηρίζεται από τον ίδιο), νοτίως επί πλευράς Α'Δ' μήκους 17,904 μ. με υπόλοιπο τμήμα οικοπέδου του ιδίου, ανατολικά επί πλευράς ΑΑ' μήκους 0,40 μ. με την δημοτική οδό Μεταξά και δυτικά (στην κορυφή Δ του τριγώνου) με υπόλοιπο τμήμα του οικοπέδου του ιδίου.

Με την υπ' αριθμόν πρωτ. 9486/27-3-2015 αίτησή του ο Παναγιώτης Σταθόπουλος ζητάει από το Δήμο Πύργου τη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς επί τη βάση της αποδοχής από το Δήμο Πύργου του γεγονότος ότι η επίδικη ως άνω εδαφική λωρίδα αποτελεί τμήμα της ιδιοκτησίας του και Σταθόπουλου ενώ με τη συμπληρωματική από 18-9-2015 αίτησή του δηλώνει ότι σε περίπτωση συμφωνίας προτίθεται να παραιτηθεί επίσης και από την αξίωσή του για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης που υπέστη από τις παράνομες πράξεις και παραλείψεις των οργάνων του Δήμου.

Επειδή, από τις διατάξεις των άρθρων 966 έως 968 ΑΚ προκύπτει ότι κοινόχρηστα πράγματα, ανάμεσα στα οποία περιλαμβάνονται και οι οδοί, είναι όσα προορίζονται να εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον. Οσον αφορά τις οδούς, αυτές διακρίνονται σε εθνικές, επαρχιακές και δημοτικές ή κοινοτικές [άρθρο 1 π δ/τος 25/28.11.1929]. Η απόκτηση του ιδιαίτερου γνωρίσματος μιας οδού ως δημοτικής ή κοινοτικής, σύμφωνα με το άρθρο 4 του παραπάνω διατάγματος, είναι ζήτημα πραγματικό, δεδομένου ότι ο νόμος [σε αντίθεση με όσα ορίζει για τις εθνικές και επαρχιακές] δεν προβλέπει ορισμένη ειδική διαδικασία, η οποία να προσδίδει στην οδό την προαναφερόμενη ιδιότητα. Ετσι, η οδός χαρακτηρίζεται ως δημοτική ή κοινοτική, εφόσον εξυπηρετεί τις ανάγκες του δήμου ή της κοινότητας, που δημιουργούνται μέσα στα διοικητικά τους όρια [άρθρο 4 ν. 3155/1955 - βλ. σχετ. ΑΠ 1038/1994 ΕΛΔ/νη 37.141], το χαρακτήρα δε αυτό προσλαμβάνει

α] είτε με πράξη της αρμόδιας αρχής, με την οποία ιδιόκτητος χώρος περιλαμβάνεται σε ρυμοτομικό διάγραμμα του σχεδίου πόλεως,

β] είτε με τη βούληση του ιδιοκτήτη, που εκδηλώνεται με σχετική δικαιοπραξία,

γ] είτε, τέλος, με το θεσμό της αμνημονεύτου χρόνου αρχαιότητας του προϊσχύσαντος του ΑΚ δικαίου [VETUSTAS], που θεωρείται ότι υπάρχει, όταν η συγκεκριμένη πραγματική κατάσταση, η κοινή δηλαδή χρήση της οδού από τους κατοίκους του Δήμου ή της Κοινότητας, υφίσταται για τόσο χρονικό διάστημα, ώστε κατά την εισαγωγή του ΑΚ [23.2.1946] η ζώσα γενεά και η αμέσως προηγούμενη [κάθε μια απ' αυτές αντιστοιχούσα σε 40 έτη] να μην γνώριζαν διαφορετική κατάσταση [βλ. σχετ. ΑΠ 1167/2000 Ελ Δ/νη 42.1344, ΑΠ 1038/1994 όπ. παραπ. ΕφΘεσ. 2903/1996 ΕλΔ/νη 38.928 και ΕφΠειρ. 1548/1987 ΕλΔ/νη 29.757, ΕφΠειρ 115/2005, ΝΟΜΟΣ].

Επειδή, κατά το άρθρο 28 του ν. 1337/1983 "Επέκταση πολεοδομικών σχεδίων, οικιστική ανάπτυξη, κλπ.", "Ιδιωτικοί δρόμοι, πλατείες και λοιποί χώροι κοινής χρήσεως που έχουν σχηματισθεί με οποιοδήποτε τρόπο έστω και κατά παράβαση των κειμένων πολεοδομικών διατάξεων και που βρίσκονται μέσα σε εγκεκριμένα σχέδια πόλεων, θεωρούνται ως κοινόχρηστοι χώροι και ανήκουν στον οικείο Δήμο ή Κοινότητα. Για τους χώρους αυτούς δεν οφείλεται καμία αποζημίωση λόγω ρυμοτομίας. Σε περίπτωση όμως που οι χώροι αυτοί καταργούνται με το σχέδιο πόλεως, προσκυρώνονται κατά τις κείμενες διατάξεις". Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ιδιωτικά ακίνητα αποκτούν την ιδιότητα του κοινοχρήστου χωρίς την καταβολή αποζημίωσης, εφόσον : α) προβλέπονται από το εγκεκριμένο σχέδιο πόλεως ως κοινόχρηστοι χώροι και β) η κοινοχρησία είναι αποτέλεσμα της βούλησης του ιδιοκτήτη (ρητής ή συναγόμενης εμμέσως από τις ενέργειες του) ή προκύπτει από πραγματική κατάσταση που διατηρήθηκε επί μακρό χρόνο, κατ' ανοχή του ιδιοκτήτη. Έτσι, για τη μετάθεση της κυριότητας ακινήτων υπέρ του οικείου Ο.Τ.Α. δεν αρκεί οποιαδήποτε ενέργεια διάθεσης του ακινήτου στην κοινή χρήση, αλλά πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς οι προαναφερόμενες προϋποθέσεις, η συνδρομή των οποίων ελέγχεται παρεμπιπτόντως από τη Διοίκηση και κρίνεται οριστικώς από τα αρμόδια πολιτικά δικαστήρια (ΑΠ 1362/2014).

Επειδή, εξ άλλου το Ν.Δ. της 17ης.7/16ης.8.1923 (Α' 228) ορίζει στο άρθρο 20 αυτού, του οποίου το περιεχόμενο αποδίδεται στο άρθρο 411 Κ.Β.Π.Ν., ορίζονται τα ακόλουθα : «1. Δεν επιτρέπεται οιαδήποτε μεταβίβασις της κυριότητος μέρους ή του όλου γηπέδου, εφ' ού ο ιδιοκτήτης εσχημάτισεν ή ανεγνώρισεν σχηματισθέντας τυχόν άνευ της θελήσεώς του κοινοχρήστους χώρους (ιδιωτικές οδούς και πλατείας κ.τ.τ.) ή δεν εσχημάτισεν ουδ' ανεγνώρισεν μεν τοιούτους, αλλ' επιδιώκει το σχηματισμόν ή την αναγνώρισίν των διά της τοιαύτης μεταβιβάσεως. Εν τη εννοία του σχηματισμού κοινοχρήστων χώρων περιλαμβάνεται ο καθ' οιονδήποτε τρόπον ιδιωτική πρωτοβουλία ή συμφωνία γινόμενος περιορισμός ή παραίτησις δικαιωμάτων επί των ειρημένων γηπέδων επί τω τέλει αμέσου ή εμμέσου σχηματισμού των εν λόγω χώρων. Πάσα μεταβίβασις της κυριότητος γινομένη παρά τας ανωτέρω διατάξεις, είναι αυτοδικαίως άκυρος. Η περί ακυρότητος διάταξις αύτη ισχύει και αν ακόμη δεν εγένετο εν επισήμω τινί πράξει σαφής μνεία

περί του σχηματισμού των ειρημένων κοινοχρήστων χώρων αλλ' εμμέσως προκύπτει εκ των γενομένων μεταβιβάσεων ότι αύται εγένοντο επί τω τέλει του τοιούτου σχηματισμού και εν γένει της εφαρμογής ιδιωτικού σχεδίου ρυμοτομίας. 2. Διά τα εντός των εγκεκριμένων σχεδίων των πόλεων, κωμών κ.τ.τ. γήπεδα επιτρέπεται, εις ωρισμένας προϋποθέσεις και όρους, η παρέκκλισις από των διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου μέχρις οιουδήποτε βαθμού. Τα της παρεκκλίσεως και των προϋποθέσεων και όρων αυτής κανονίζονται δια β.δ/των, εκδιδόμενων ... εφ' άπαξ δι' εκάστην πόλιν, κώμην κ.λπ. ή δι' έκαστον αυτών τμήμα ή και δι' εκάστην ειδικήν περίπτωσιν. 3. Αι διατάξεις της ανωτέρω παρ. 1 δεν ισχύουσι προκειμένου περί καλλιεργουμένων γηπέδων, κειμένων εκτός των εγκεκριμένων σχεδίων των πόλεων, κωμών κ.λπ., εφ' ών σχηματίζονται ιδιωτικάί οδοί προς μεταφοράν των προϊόντων, εφ' όσον εκ των πραγμάτων προκύπτει ότι ο σχηματισμός αυτών την μεταφοράν ταύτην μόνον σκοπεί, ουχί δε την εφαρμογήν ιδιωτικού σχεδίου ρυμοτομίας και την βάσει τούτου κατάτμησιν των γηπέδων εις μικρά τμήματα. Επίσης δεν ισχύουσιν αι διατάξεις της αυτής παρ. 1: α) διά πάσαν περαιτέρω μεταβίβασιν της κυριότητος γηπέδων, ων μετεβιβάσθη ήδη αύτη παρά τας διατάξεις της εν λόγω παραγράφου προ της ισχύος του παρόντος άρθρου, εφ' όσον δεν επέρχεται αύξησις της επιφανείας των προ της ισχύος του άρθρου τούτου σχηματισθέντων ιδιωτική πρωτοβουλία κοινοχρήστων χώρων, και β) ως προς τα εντός των εγκεκριμένων σχεδίων των πόλεων κ.λπ. γήπεδα, εφ' ών εσχηματίσθησαν ιδιωτική πρωτοβουλία, προ της ισχύος του παρόντος άρθρου, κοινόχρηστοι χώροι (ιδιωτικάί οδοί κ.λπ.), εφ' όσον η κυριότης τμημάτων των εν λόγω γηπέδων μετεβιβάσθη ήδη προ της ισχύος του άρθρου τούτου, μετά δε την ισχύν αυτού ουδεμία αύξησις των αρχικώς σχηματισθέντων κοινόχρηστων χώρων έλαβε χώραν. 4. Αρμόδιος όπως αποφανθή διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου, εάν η μεταβίβασις της κυριότητος επί γηπέδων εγένετο επί τω σκοπώ σχηματισμού επ' αυτών κοινοχρήστων χώρων και εν γένει της εφαρμογής ιδιωτικού σχεδίου ρυμοτομίας ή προς απλήν μεταφοράν προϊόντων, εάν επήλθεν ή ου αύξησις της εκτάσεως των κοινοχρήστων τούτων χώρων και οποία η θέσις και έκτασις αυτών και ειδικώτερον πότε υφίσταται περίπτωσις εφαρμογής των εξαιρέσεων ... της προηγουμένης παραγράφου, είναι ο επί της Συγκοινωνίας Υπουργός [ήδη, κατά τον κρίσιμο χρόνο, ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ] ... 5. Αι διατάξεις του άρθρου τούτου τεθήσονται εν ισχύϊ δια β.δ/τος».

Με το Β.Δ. της 4ης/16ης.1.1924 (Α' 8) τέθηκαν σε ισχύ οι διατάξεις του ως άνω άρθρου 20, ενώ με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 1448/1950 «Περί ερμηνείας διατάξεων τινων του από 17 Ιουλίου 1923 Ν.Δ. "περί σχεδίου πόλεων κλπ"» (Α' 153), του οποίου το περιεχόμενο αποδίδεται στο άρθρο 412 Κ.Β.Π.Ν., ορίσθηκαν τα εξής : «Η αληθής έννοια και ερμηνεία των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 των άρθρων 16 και 20 του από 17.7- 16.8.1923 ν.δ. ... είναι ότι η εκ τούτων οριζόμενη ακυρότης των κατά παράβασιν αυτών γινόμενων μεταβιβάσεων είναι απόλυτος, πάντως δε αίρεται αύτη εξ υπαρχής αφ' ής προτάσει του οικείου Δήμου ή Κοινότητος μετά σύμφωνον γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Οικισμού και Ανοικοδομήσεως επεκταθή το σχέδιον της πόλεως κατά την περίπτωσιν του άρθρου 16 ή εγκριθώσιν οι σχηματισθέντες ή αναγνωρισθέντες ως σχηματισθέντες ή επιδιωχθέντες όπως σχηματισθώσιν κοινόχρηστοι χώροι κατά την περίπτωσιν του άρθρου 20, είτε συμφώνως προς την γενομένην πρόβλεψιν αυτών, είτε άλλως ή διά

της εγκρίσεως σχεδίου ή επεκτάσεως του σχεδίου εις την περιοχὴν εις ἣν κείνται ἡ διὰ της μεμονωμένης εγκρίσεως αὐτῶν, εἴαν κείνται ἐντὸς των πολεοδομικῶν σχεδίων ὡς ἔχουν ἢ κατὰ διάφορον διάταξιν ἢ καὶ ὑπὸ ὅρους».

Ὅπως ἔχει κριθεῖ, με τὶς προεκτεθείσες διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ Ν.Δ./τος τῆς 17ης.7/16ης.8.1923, οἱ ὁποῖες ἀποσκοποῦν στὴν εξασφάλισιν τοῦ ἀναγκαίου κρατικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδιασμοῦ καὶ τῆς δόμησης ἐν γένει, καὶ, εἰδικότερα, στὴν παρεμπόδιση τῆς δημιουργίας ιδιωτικῶν σχεδίων ρυμοτομίας, ἀπαγορεύθηκε, κατ' ἀρχὴν, ἀπὸ τῆς θέσης τοῦς σε ἰσχύ καὶ ἐφεξῆς, ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον δημιουργία οδῶν ἢ ἄλλων κοινοχρήστων χώρων με ιδιωτικὴ βούληση (βλ. ΣτΕ 1828/2008 7μ., 966/2006, 2521/2000 7μ., 1352/1991, Π.Ε. 148/2008).

Ὡς ἐκ τούτου, ὡς κοινόχρηστοι χώροι ἀναγνωρίζονται μόνον ἐκεῖνοι ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ οἰκείον ρυμοτομικὸ σχέδιον. Με τὶς ἴδιες δὲ διατάξεις ὁ νομοθέτης ἀπέβλεψε στὴ διατήρησιν μόνον των κοινοχρήστων χώρων ποὺ δημιουργήθηκαν ἐπιτρεπτῶς ἐντὸς σχεδίου πόλεως με ιδιωτικὴ βούληση πρὶν θεσπισθεῖ ἡ ἀνωτέρω ἀπαγόρευση, δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐναρξὴ ἰσχύος τοῦ παραπάνω ἀρθροῦ, ποὺ ἔλαβε χώρα στὶς 16.1. 1924 (Β.Δ. τῆς 4ης.1.1924).

Εἰς ἄλλου, ὅπως ἔχει κριθεῖ, με τὰ γενικὰ διατάγματα ποὺ ἐκδίδονται δυνάμει τῆς ἐξουσιοδοτικῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 42 παρ. 5 τοῦ ν. 1337/1983, ὅπως αὐτὸ ἀντικαταστάθηκε με τὸ ἀρθρὸ 8 παρ. 17 τοῦ Ν. 1512/1985 (Α' 4), ἡ ὁποία ἀναφέρεται στὴν οριοθέτηση, τὴν κατάταξη, τὴ διαδικασία πολεοδόμησης καὶ τὸν καθορισμὸ των ὁρων δόμησης των οἰκισμῶν με πληθυσμὸ μέχρι 2000 κατοίκους, δὲν ἐπιτρέπεται, σύμφωνα με τὴν ἐξουσιοδότηση αὐτή, ἐρμηνευομένη βάσει καὶ των ὁρισμῶν τοῦ ἀρθροῦ 24 (παρ. 2) τοῦ Συντάγματος, νὰ παρέχεται ἡ δυνατότητα δημιουργίας νέων κοινοχρήστων χώρων στοὺς οἰκισμοὺς αὐτοὺς κατὰ τρόπο ἀποσπασματικὸ καὶ μὴ ὀρθολογικόν, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῆς οἰκείας πολεοδομικῆς μελέτης, καὶ δη κατ' ἀπόκλιση των ὁριζομένων στο ἀρθρὸ 20 τοῦ Ν. Δ/τος τῆς 17ης.7-16.8.1923, προκειμένου νὰ καταστοῦν οἰκοδομήσιμα ἀκίνητα ἢ τμήματα ἀκινήτων ευρισκόμενα ἐντὸς των ὁρίων τοῦ οἰκισμοῦ καὶ μὴ ἔχοντα πρόσωπο σε νομίμως προϋφιστάμενο κοινόχρηστο χώρο (ΣτΕ 1420/2014, 748/2014, ΑΠ 913/2014 ΝΟΜΟΣ).

Ἐπειδὴ, περαιτέρω ἐδαφικὴ λωρίδα ἡ ὁποία ἀφέθηκε με ιδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ ὄχι κατόπιν πράξης Ἀρχῆς, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση ὁρισμένων μόνον ιδιοκτησιῶν καὶ οὐχὶ πρὸς ἐξυπηρέτηση τοῦ κοινού ἀποτελεῖ ιδιωτικὴ οδὸ ἐπὶ τῆς ὁποίας προβάλλονται νομίμως δικαιώματα κυριότητος ιδιώτη (ΑΠ 1335/2010, 68/1985, ΝΟΜΟΣ).

Ἐπειδὴ, περαιτέρω οὐδεμία διάταξη νόμου θεσπίζει ἐξουσία των Δήμων νὰ ἀναγνωρίζουν ἢ νὰ θεσπίζουν τὴν ὑπαρξὴ δρόμων (βλ. ΠΠρΠειρ3831/2005, Εἰρκρωπ 654/2010, ΕἰρΣπαρτ 167/2005, ΝΟΜΟΣ).

Ἐπειδὴ, ἐξἄλλου ὅπως ἔχει κριθεῖ (ΣτΕ 4391/2009, 1603/2008, 1291/ 2008 κ.ά.), ἀπὸ τὶς ἰσχύουσες διατάξεις θεσπίζεται μεν εἰδικὴ διαδικασία γιὰ τὴν ἀνακήρυξη καὶ τὸν καθορισμὸ των ἐθνικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν οδῶν δὲν προβλέπεται, ὁμως, διαδικασία χαρακτηρισμοῦ οδῶν ὡς δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν. Τέτοια

διαδικασία δεν προβλέπεται ούτε από άλλη διάταξη (ΣτΕ 2101 - 2/87 7μ., 4252/96, 1652/2004, 1603/2008). Κατά συνέπεια, η τυχόν εκδιδόμενη από δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο πράξη «χαρακτηρισμού δημοτικής ή κοινοτικής οδού δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, αφού δεν έχει οποιαδήποτε νομική συνέπεια. Ειδικότερα, η πράξη αυτή δεν δεσμεύει τα διοικητικά όργανα που είναι αρμόδια να εκδώσουν διοικητική πράξη συναρτώμενη με το χαρακτήρα της οδού ούτε επηρεάζει τα δικαιώματα των ιδιοκτητών των ακινήτων, από τα οποία διέρχεται η οδός, δεδομένου ότι οι ιδιοκτήτες αυτοί μπορούν, προσφεύγοντας στα πολιτικά δικαστήρια, να ζητήσουν την αναγνώριση και προστασία των δικαιωμάτων τους (ΣτΕ 2101 - 2/87 7μ. 4252/96, 1652/2004, 1603/2008). Η ιδιότητα, δηλαδή, μιας οδού ως δημοτικής ή κοινοτικής συνιστά ζήτημα πραγματικό, εφόσον ο νόμος δεν προβλέπει ειδική διαδικασία η οποία να προσδίδει στην οδό τον ανωτέρω χαρακτηρισμό (ΣτΕ 2790/2014, ΝΟΜΟΣ, Α.Π. 1038/94 Δ/ΝΗ 1996 (141), ΣτΕ 1603/2008)

Επειδή, η Τοπική Κοινότητα Μυρτιάς κατατάχθηκε στους οικισμούς με πληθυσμό κάτω των 2.000,0 κατοίκων με την υπ' αριθμόν 56/1987 απόφαση του Νομάρχη Ηλείας (βλ. φεκ 570Δ/1988).

Επειδή, από τα έγγραφα που μου παραδόθηκαν ουδέν προκύπτει περί του χαρακτήρα της οδού ως ιδιωτικής ή κοινόχρηστης κοινοτικής οδού. Ειδικότερα όπως προκύπτει από την υπ' αριθμόν 147/1941 απόφαση του Ειρηνοδικείου Πύργου η οποία αφορούσε αγωγή της κας Αναστασίας Βελλοπούλου κατά των Κωνσταντίνου, Διονυσίου και Ανδρέα Σταθόπουλου το Δικαστήριο έκρινε ότι η επίδικη εδαφική λωρίδα χαρακτηρίζεται ως ασκεπής χώρος πλάτους μόλις 3,0 μ. και μήκους μόλις 40 μ. και είναι ιδιωτική με συννομείς όλους τους ανωτέρω. Περαιτέρω στο υπ' αριθμόν 18500/1998 συμβόλαιο αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Πύργου Ελένης Αντωνοπούλου με το οποίο περιήλθε το προς βορράν του επίδικου δρόμου ακίνητο στον κο Κωνσταντίνο Μπαλάσκα η εν λόγω εδαφική λωρίδα αναφέρεται ως ιδιωτικός δρόμος πλάτους 3 μ όπως επίσης αναφέρεται ως ιδιωτικός δρόμος και στο υπ' αριθμόν 237201/1984 συμβόλαιο αποδοχής κληρονομιάς της συμβολαιογράφου Πύργου Μαρίας Αντωνοπούλου με το οποίο περιήλθε το προς νότο συνορευόμενον με τον δρόμο ακίνητο στον κύριο Σταθόπουλο και ως ιδιωτικός δρόμος πλάτους 3 μ εμφανίζεται και στο από Δεκεμβρίου 1984 τοπογραφικό διάγραμμα του Αρχιτέκτονα Μηχανικού και Γιάννη Παναγιωτακόπουλου το οποίο συνοδεύει το υπ' αριθμόν 29544/1985 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Πύργου και Π. Πάσχου. Ως κοινοτικός δρόμος πλάτους 3,5 μ. αναφέρεται ωστόσο στο από Απριλίου 2006 τοπογραφικό οικοπέδου του Πολιτικού Μηχανικού Δημητρίου Οικονομίδη ενώ ως κοινοτικός αναφέρεται και στα πρακτικά της 15-4-2007 του Τοπικού Συμβουλίου Μυρτιάς στα οποία υπήρχε έντονη μειοψηφία για τον ιδιωτικό χαρακτήρα της οδού καθώς και στην υπ' αριθμόν πρωτ. 47210/2011 βεβαίωση του Αντιδημάρχου Πύργου Παναγόπουλου Βασιλείου. Φαίνεται λοιπόν ότι υπάρχει έντονη αμφισβήτηση για την ιδιότητα του δρόμου ως κοινόχρηστου, κοινοτικού ή ιδιωτικού.

Περαιτέρω με δεδομένο ότι δεν υπάρχει διοικητική πράξη χαρακτηρισμού του επίδικου δρόμου ως κοινόχρηστου – κοινοτικού, είναι απαραίτητο τούτο να προκύπτει από στοιχεία που προϋπάρχουν του έτους 1946 τουλάχιστον (40*2=)80

έτη πριν. Τέτοια στοιχεία ο Δήμος Πύργου δεν έχει (ή τουλάχιστον δε μου έχει γνωστοποιήσει). Το αυτό βεβαιώνεται και με το υπ' αριθμόν πρωτ. 11869/19-4-2011 έγγραφο της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου Πύργου, ότι δηλαδή ο Δήμος Πύργου δεν έχει στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν ότι το πλάτος της επίδικης εδαφικής λωρίδας ήταν μεγαλύτερο των 4,0 μ. και μάλιστα τουλάχιστον 80 έτη πριν το έτος 1946.

Ωστόσο ο Δήμος Πύργου ουδεμία έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί επί του χαρακτήρα της οδού και του πλάτους της σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω. Η απόφαση επ' αυτών είναι στοιχείο πραγματικό το οποίο μπορεί μόνο να βρει λύση μέσω της δικαστικής οδού. Εξάλλου τα πράγματα εκτός συναλλαγής δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο λύσεων συμβιβασμού (δεν μπορεί για παράδειγμα να παραχωρηθεί ένας δρόμος σε ιδιώτη με αντάλλαγμα την εξαφάνιση ενός χρέους του Δήμου).

Κατόπιν όλων των ανωτέρω

ΓΝΩΜΟΔΟΤΩ: Ότι πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αίτηση συμβιβασμού.

Πύργος -10-2015

ο γνωμοδοτών δικηγόρος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤ. ΜΕΤΣΟΒΙΤΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΕΡΜΟΥ 3, ΠΥΡΓΟΣ Τ.Κ. 27100
ΑΦΜ: 134507930 ΔΟΥ ΠΥΡΓΟΥ
ΚΙΝ. 6936784393
e-mail: jmetsov@hotmail.com

Αυτή είναι η γνωμοδότηση του δικηγόρου. Σας την υποβάλω και παρακαλώ για τη λήψη απόφασης επί αυτής.»

Η Οικονομική Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 72 § 1 περ.ιδ και § 2 του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α΄ 87/07-06-2010) «ΝΕΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ».
2. Την υπ΄ αριθ. πρωτ. 02-11-2015 γνωμοδότηση του δικηγόρου κ. Ιωάννη Μετσοβίτη.
3. Την εισήγηση του Προέδρου της Οικονομικής Επιτροπής και μετά από διαλογική συζήτηση.

ομόφωνα αποφασίζει

1. Αποδέχεται την αριθμ. πρωτ. 36884/02-11-2015 γνωμοδότηση του δικηγόρου Πύργου κ. Ιωάννη Μετσοβίτη , ως προς την αίτηση συμβιβασμού του Παναγιώτη Σταθόπουλου του Διονυσίου, για την εξωδικαστική επίλυση της διαφοράς που έχει δημιουργηθεί με την υπ΄ αριθ. 95/2012 έκθεση κατάθεσης αγωγής του, κατά του Δήμου Πύργου, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηλείας .
2. Απορρίπτει την αίτηση εξωδικαστικού συμβιβασμού, προκειμένου η επίλυση της διαφοράς να προκύψει μέσω της δικαστικής οδού, εφόσον:
 - Τα πράγματα εκτός συναλλαγής δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο λύσεων συμβιβασμού.
 - Ο Δήμος Πύργου ουδεμία αρμοδιότητα έχει να αποφανθεί επί του χαρακτήρα της οδού και του πλάτους της .
 - Δεν υπάρχει διοικητική πράξη χαρακτηρισμού του επίδικου δρόμου ως κοινόχρηστου –κοινοτικού, προϋπάρχουσα του έτους 1946 τουλάχιστον.

Η παρούσα απόφαση έλαβε αύξοντα αριθμό 237/2015.

Για το σκοπό αυτό συντάχθηκε το παρόν πρακτικό και υπογράφεται ως ακολούθως:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Ε.

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΣΚΑΡΤΣΙΑΡΗΣ

ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ